

[Birthe Hansen]

stillinger og bedre kontorhjælp som resultat. Nu afskediges disse, og ikke nok med det, men man forringer yderligere forholdene ved at beslutte at ophæve tilknytningen til Nationalmuseet fra 1. januar 1987. Altså samtidig med at man gør forholdene fra før museumslovens vedtagelse gældende, fjerner man en aktivitet, som i næsten et århundrede er varetaget af Nationalmuseet. Som sagt, det var kun ét eksempel.

Men jeg synes egentlig også, det var et underligt væddemål, kulturministeren foreslog forslagsstillerne. Det gik nok, det var nok ikke så slemt, og ledelsen skulle nok sørge for, at det hele kom til at gå. Jeg er ærlig talt enig med hr. Søren Hansen i hans udtalelse om, at det efterhånden kom til at lyde, som om dette her var besparelser, som Nationalmuseet rent faktisk selv havde bedt om.

Det har jeg svært ved at få til at stemme overens med, at humøret hos mange af medarbejderne åbenbart er på nulpunktet, fordi de står med en usikkerhed og en uvidenhed om deres fremtid – en usikkerhed, som vil forsinke og umuliggøre planlægning af udstillinger, udgivelser og meget andet. Alt dette skyldes ene og alene, at man rammes på kryds og tværs af besparelserne.

Den usikkerhed og den manglende planlægningsvirksomhed kunne vi fjerne, hvis vi kunne få et flertal for det forslag, vi har til første behandling her i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte forslaget, og det gælder, uanset om der står »genopretning« og det, man egentlig vil, bare er opretholdelse af den virksomhed, man har i dag. Men det er ikke derfor.

Jeg vil gerne fortsætte med at tilføje: jeg føler mig ikke overbevist om, at det er rigtigt at spare på Nationalmuseet, sådan som regeringen har forudset det. Jeg har anvendt megen tid på at sætte mig ind i de pressemeddelelser og andre henvendelser til offentligheden, som Nationalmuseet nu i det sidste halve års tid har stået bag, og jeg må føje til, at de desværre ikke var klare, og der blev hurtigt påvist fejl i dem. Jeg deltog i det møde, som Nationalmuseet havde indbudt kulturudvalgets medlemmer til; også på dette møde var der uklarheder. Nu bebrejder ordføreren, fru Ingerlise Koefoed, kulturministeren at

have givet uklare svar. Ja, ministeriet har vel blot videreeksperderet de svar, man har fået fra Nationalmuseet, på de spørgsmål, der er stillet om Nationalmuseet.

Jeg beklager meget stærkt, at Nationalmuseet har sat Folketinget i den situation, at det ikke til i dag er muligt at gennemskue, hvad det egentlig er, der vil ske ved de besparelser. Jeg går ud fra, at Nationalmuseet har givet disse oplysninger i den bedste hensigt, men jeg beder også om, at man forstår i Nationalmuseet, at det er umuligt for et Folketing, der vil opfylde sine pligter, at træffe beslutninger på et uklart grundlag.

Det er ikke muligt for mig i dag at tage positiv stilling til forslaget, men jeg kan sige, at jeg vil fortsætte med at prøve på at komme til bunds i, hvad det egentlig er, der vil ske ved den omlægning, og det gør jeg ud fra den indstilling, at det meget vel kan vise sig, at der sker ting ved disse besparelser, som ikke burde ske. Jeg beklager endnu en gang, at Nationalmuseet ikke har kunnet forsyne os med bedre oplysninger.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke medvirke til dette forslag. Vi har tidligere udtalt, at vi betragter Nationalmuseet som et af vores meget store klenodier, og vi har også medvirket til dets udbygning, men det er jo meget svært at sige, hvor mange penge man nu har råd til at sætte af. Det er også meget interessant, når vi har skiftende regeringer, at den socialdemokratiske ordfører gerne vil give flere penge nu. Jamen hvis vi havde været i opposition, ville vi nok også meget gerne være kommet med nogle forslag om nogle flere bevillinger, fordi det så ikke var os, der havde ansvaret for finansloven. Det er et af de store dilemmaer, man sidder i som ordfører på forskellige områder, at man er meget positiv over for nogle ting, men ved, at det koster penge. Derfor er det vores opgave at finde ud af, hvordan får vi det bedst mulige ud af de penge, vi har til rådighed. Jeg tror, det er en fælles interesse i regeringen og i Folketinget.

Noget andet er, som den radikale ordfører var inde på, hvordan man derovre administrerer pengene, og hvad der sker, hvis man ikke får de penge. Det er jeg enig i det kan være meget svært at finde ud af, for selvfølgelig vil man fremføre nogle påstande, som